

Облаци

Надъ морния градъ надвесени,
облаци бѣли тежатъ
въ есенна дрѣмка унесени,
своя чертаятъ тѣ пжтъ.

Опити въ вълшебния сънь
на своитѣ блѣнни копнежи,
тѣ спиратъ всрѣдъ синия ширь,
срѣдъ пжтя къмъ нови стре-
межи.

Но трепкатъ унесени въ своитѣ
мечти
и плувватъ тѣ пакъ въ висинето
летятъ и порятъ небесни вълни
катъ кораби бѣли въ морето.

Ив. К. Спасовъ
ученикъ — София

До прозореца

Всѣка сутринь погледъ вирамъ
къмъ заспалитѣ балкани,
поздравъ юженъ тжжно пра-
щамъ
по мъглитѣ тежки, ранни...

Тихъ, сребристъ снѣжець на-
вѣлъ е
тамъ посърналитѣ хълми,
сякашъ нѣкой се надѣва
и горещи сълзи рони...

Гледа погледътъ въ забрава
снѣжносинята завеса —
лекъ вѣтрець отъ югъ повѣва,
поздравъ нѣженъ той отнася...

До прозореца къмъ северъ
трѣпне моето сърдце,
отъ прозореца на северъ
бледо вира се лице!...

Ванчо Павловъ
у-къ V к. гимназията — Хасково

Въ градината

Китна шарена градинка
въ нея има и латинка,
свежи, хубави цвѣтя
все за радостни лица!

Самъ самичка азъ всрѣдъ нея
цѣлъ день скачамъ, викамъ пѣя,
салъ едно ми е тжга
че лѣтото отлетѣ
и тѣзъ хубави цвѣтя
ще умратъ до пролѣття.

Мара Хр. Петева
у-ка III д. кл. — Пловдивъ

Сираче

Въ дрипи е обвито,
Съсъ лице изпито,
Вдига то ржчичка
За една паричка.

То си нѣма майка,
нѣма и бащица,
ходи и се скита
за една трошица.

Руска К. Недѣлкова
уч. отъ II класъ, с. П. Тръмбешъ